

Práce jako každá jiná, včetně smlouvy

Pokud hledáte místo, kam byste mohli chodit a ve svém volném čase pomáhat, můžete narazit na dva typy organizací využívajících pomoc dobrovolníků. Jsou to buď organizace s akreditací, nebo bez ní. Akreditaci získává organizace od ministerstva vnitra. Seznam těch aktuálně akreditovaných najdete na stránkách www.mvcr.cz (záložka Služby pro veřejnost, podzáložka Dobrovolnická služba).

Uhradí za vás zdravotní i důchodové pojištění

U akreditované organizace platí, že musí s dobrovolníkem vždy podepsat smlouvu. Dobrovolník musí být také pojištěn proti škodám na zdraví a majetku. „Výhodou spolupráce s akreditovanou organizací je, že dobrovolníkovi v případě, že jeho činnost přesáhne více než dvacet hodin v kalendářním týdnu, může být státem hrazeno pojištění veřejného zdravotního pojištění po dobu výkonu služby. Dále mu může organizace hradit důchodové pojištění stanovené z minimálního vyměšovacího základu,“ stojí na webu sdružení Hestia, které neziskovkám pomáhá s jejich fungováním.

Dobrovolník z akreditované organizace musí být také proškolený a má nárok na pracovní prostředky a ochranné pomůcky. Navíc by pracovníci organizace měli čas od času zhodnotit, jak svou práci vykonává.



Global village pro ty nejmenší. Akce projektu Na den na podporu občanského sdružení Lačhe Chave.

FOTO ARCHIV

Akreditace přináší organizacím několik výhod: mohou například žádat ministerstva vnitra o státní dotaci na pojištění dobrovolníků a na část nákladů spojených s jejich evidencí, přípravou a výkonem jejich služby. Také mohou vytvořit podmínky pro dobrovolnickou činnost nezaměstnaných evidovaných na úřadu práce.

Smlouvu dostanete i jinde

To ale neznamená, že neakreditované organizace nic z toho nedělají. I od nich dobrovolník větší dostane k podepsání smlouvu, uhradí mu pojistné a také cestovné, pokud je součástí práce. „I my s dobrovolníky podepisujeme dobrovolnické smlouvy. Ze strany dobrovolníků to znamená vykonávat zadanou práci co nejlépe a dbát o dobré jméno naší organizace,“ přibližuje obsah smlouvy Bohuslav Hůlka, který stojí v čele Sportovního klubu vozíčkářů Praha.

Klub většinou hraří i náklady jako cestovné nebo ubytování. Co se týká úrazů dobrovolníků, u zahraničních projektů uzavírají pojištění, u těch domácích dosud nechávali odpovědnost na dobrovolnících. „Od letošního roku plánujeme uzavírat pojištění dobrovolníků alespoň u akcí, kde není riziko úrazu zanedbatelné, což je například lyžování,“ dodal Hůlka.



Změň sílu s handbikerem! Loňská akce organizace Charity Workout svedla dobrovolně běžce a postižené. Akce projektu Na den (vpravo) zase pomohla nezávislým uměleckým skupinám.

FOTO ARCHIV



Chtěl bych být dobrovolníkem

Co má člověk udělat, když se rozhodne zadarmo pomáhat, na co se má připravit a kde najde volná místa

BARBORA POSTRÁNEČKÁ

Měli jsme fabriku na padáky a jeden z mých kamarádů, když jsme byli léta, spadl a zlomil si obratle,“ vypráví dnes šedesátiletý Jaroslav Bečka. Přítel byl nějaký čas upoutaný na vozík, ale pak to našel rozhodl a začal používat berle. „Uvědomil jsem si tehdy, že něčím bych mohl po horách, ale po lidech, a na padlo nás začít pomáhat handicapovaným, konkrétně dělat asistenty.“ Tak vzniklo občanské sdružení Restart, které nabízí postiženým možnost potápět se. Pod vodou lidé upoutaní na vozík mohou alespoň chvíli zažít pocit svobody.

Později se Restart spojil se Sportovním klubem vozíčkářů Praha. V tamějším potápěčském oddílu Jaroslav Bečka pomáhá jako asistent. Jeho dalším oborem je lyžování. „Musíte jim pomoci do neoprenu, zkontrolovat výstroj a podle handicapu jim pak pomůžete pod vodou. Na běžkách zase pomáháte, třeba když je prudší kopce. To buď člověka musíte zpoznat, nebo ho vytáhnout nahoru.“

Dobrovolníci, jako je Jaroslav Bečka, působí v každém ze sedmi oddílů Sportovního klubu vozíčkářů. Prakticky žádný sport se totiž bez asistence neobejde. U stolního tenisu je pomoc minimální: vlastně jen rozložit stůl. U lyžování a potápění je toho ale víc – asistent musí sport sám ovládat a musí umět i řadu dalších věcí, třeba pomoci s vyseďáním z lanovky.

Zvládnou to?

Každá organizace má na dobrovolníka specifické požadavky. Obecně se ale očekává věk nad 18 let, čistý trestní rejstřík a chuť věnovat část svého volného času bez nároku na finanční odměnu.

Stát se dobrovolníkem je snadné. Organizaci si můžete sami vybrat třeba na webu občanského sdružení Hestia (database.dobrovolnik.cz). Najdete tu nabídky dobrovolnických míst, která poptávají neziskové organizace i další instituce, rozčleněnou podle krajů nebo podle působnosti (sport, zdravotnictví, kultura, seniři atd.).

Nebo můžete oslovit některou ze zprostředkujících organizací, které v Česku působí. Také tuto službu nabízí již zmínované občanské sdružení Hestia. Jeho pracovníci vám objasní, co konkrétní dobrovolnické místo vyžaduje, jaká je jeho náplň práce a jaké byste měli

povinnosti. Pro první kontakt stačí na webu www.hest.cz vyplnit a pak odeslat formulář.

Je ale dobré si dopředu udělat jasno v tom, na jakou práci se cítíte a kolik jí jste ochotni věnovat času. „Dobrovolník by především měl zodpovědně odhadnout svoje časové možnosti. Variant, jak dobrovolníci, je dnes mnoho, uplatnění najde člověk s hodinou i měsícem času. Jen je potřeba zhodnotit, co je to právě řešení v daný moment pro mě,“ upozorňuje Adéla Jansová, která se v neziskovém sektoru pohybuje už řadu let a aktuálně pracuje pro platformu Um sem um tam (o ní později).

Představy lidí o dobrovolnictví jsou podle Jansové různé. „Dobrovolnictví ale není jen o dávání. Dobrovolnická zkušenost člověka obohacuje jak po osobnostní stránce, tak i pracovními zkušenostmi,“ upozorňuje Jansová. A při hledání práce vám pak může i po-

moci – dobrovolnickou činnost si můžete napsat do životopisu. Jen pozor na to, do jaké kolony: dobrovolnictví se totiž nepovažuje za praxi. Nejde o něj o odbornou práci, „jen“ o pomoc bližním.

Pomáhám hodným dětem

Podobnou službu jako Hestia nabízí i brněnská organizace Ratolest Brno, která se zaměřuje na pomoc v sociální oblasti. „Dlouhodobě se na nás obracela jak řada zájemců o dobrovolnictví, tak řada brněnských neziskových organizací s dotazy na fungování a organizaci dobrovolníků. V roce 2011 proto vzniklo naše Dobrovolnické centrum,“ uvádí koordinátorka centra Dagmar Štěpánková.

Pro dobrovolníky-nováčky nabízí Ratolest místa v organizacích pomáhajících ohroženým dětem, seniorům či osobám se zdravotními postižením. O dobrovolníky se stará koordinátor, který zajišťu-

je kromě výběru místa i jejich odborná školení, poradenství, právní servis a pojištění. Zhruba polovinu zájemců o dobrovolnictví v brněnském centru tvoří studenti a mladí pracující lidé. Výjimkou ale nejsou ani aktivní senioři, kteří pomáhají svým vrstevníkům i dětem a mladistvým.

„S čím se v praxi běžně setkávám, je, že lidé nemají představu, co jsou sociální služby, a chtějí pomáhat například malým hodným dětem, se kterými se ale u nás většinou nesetkají,“ popisuje častou zkušenost Dagmar Štěpánková. V sociálních službách to ovšem bývá naopak – zhusta jde o pomoc lidem, kteří řeší obtížnou životní situaci. Dobrovolník tedy často musí čelit těžkým, smutným lidským osudům – a to každý nezvládne.

Právě proto by se měl dobrovolník-zároveň v první řadě obrátit na zprostředkovatele. Jejich zkuš-

nost pak přispěje k tomu, že se ocitne na správném místě. Neziskovky a další organizace využijí pomoci dobrovolníků tím také ušetří čas, který by jinak musely věnovat náboru, výběru a přípravě dobrovolníků. Hestia i Ratolest jim naopak nabízejí poradenství, jak se o dobrovolníky starat.

Sháníme profíka

Kdo se nechce upsat jediné organizaci a rád by pomáhal jen nakrátko a poznal různá prostředí, pro toho je tu platforma Um sem um tam. Funguje třetím rokem a poskytuje neziskovkám možnost poptat prostřednictvím inzerátů na webu umsemumtam.cz dobrovolnickou práci převážně odborného druhu.

Narazit tu tak můžete na nabídky typu „Hledám šikovného grafika pro logo volnočasového kroužku“ nebo „V naší neziskovce jsme začali používat firemní Google účet a potřebovali bychom poradit s nastavením“.

Platformu založil Petr Soběslavský, který čas od času dobrovolničil a přišlo mu škoda, že většina poptávaných práce byla manuální. „Přitom odborná pomoc je pro neziskovky přínosnější a pro samotné dobrovolníky zajímavější,“ uvádí Soběslavský důvody, které ho k vytvoření platformy vedly.

Nejvíce poptávek od neziskových organizací je na Um sem um tam především z oblasti grafiky, designu, ale také tvorby webu, překladů, psaní textů či marketingu. S přicházejícím jarem a blížícím se daňovým přiznáním přibývá účetnictví.

„Je to výborný způsob, jak se spojit s lidmi, kteří jsou ochotni pro nás udělat menší práce. Beznákladově tak zajišťujeme jednorázové úkoly, aniž bychom museli někomu složitě shánět,“ vydvihuje přednosti platformy Martina Evjáková z neziskovky Pestrá společnost, jež zajišťuje lidem s handicapem asistenční psy.

Co je a co není důležité

Zkušenost v neziskovém sektoru, v dětském domově nebo třeba v nemocnici přináší dobrovolníkům nejen vybočení z každodenní rutiny, nové zážitky a možnost potkat nové lidi. Znamená také šanci podívat se na svět kolem sebe jinak. To považuje za důležité i asistent vozíčkářů Jaroslav Bečka. „Lidé na vozíku změnili můj náhled na určité věci. Jsem pokornější a po některých věcech už netoužím. Uvědomil jsem si, že nejsou důležité.“



Josef Bečka (v modré kombiněze) na běžkovém soustředění pražského klubu vozíčkářů v Krkonoších. FOTO MAFA - LUKÁŠ URBAN

Příklady: jaké podoby může mít dobrovolnictví

Práce v sociální oblasti

Ideální doba této dobrovolnické činnosti je alespoň šest měsíců. Dobrovolníci docházejí například do nízkoprahových klubů, kde si hrají a čtou s dětmi nebo je doučují. V domovech seniorů jde často o základní sociální práci: popovídání si, společné procházky... Lidé se zdravotním postižením dobrovolník nejčastěji doprovází

na společenských a kulturních akcích nebo na výletech do přírody.

Firemní dobrovolnictví

Novým trendem v dobrovolnictví je CSR, společenská odpovědnost firem. Firmy se zapojují do pomoci neziskovým organizacím nebo do života komunity v místě, kde sídlí. Společně prováděné dobrovolnictví zlepšuje atmosféru ve firmě a vztahy

mezi lidmi a často se stává formou teambuildingu.

Profesní dobrovolnictví

Nabízí je například platforma Um sem um tam. Stačí na jejím webu vyplnit své zájmy a dovednosti a systém vygeneruje poptávku neziskových organizací. Po splnění úkolu neziskovka i dobrovolník mohou spolupráci na portálu ohodnotit.

Mám nápad. Kdo mi s ním poradí?

Přemýšleli jste o tom, že byste chtěli někomu zadarmo pomáhat? Jen pro ten pocit, že děláte něco, co dává smysl a je to prospěšné? Přinášíme tipy, co dělat a na koho se obrátit o pomoc, pokud máte nápad a chcete ho uvést v život.

BARBORA POSTRÁNEČKÁ

Říkali jsme si, že by se lidem mohla líbit možnost si na jeden den nezávazně vyzkoušet, jaké to je být dobrovolníkem," popisuje student Matematicko-fyzikální fakulty UK Jan Klimeš, kdy vznikl projekt Na den aneb Přidej na den ruku k dílu (www.na-den.cz). Janáš patří do skupinky lidí, kteří se původně věnovali převážně propagaci mezinárodních skupin dobrovolníků, kteří se sjíždějí na takzvaných workcampy (více se o nich dočtete v článku dole). Předloni ale došli k závěru, že by stejně tak mohli dát veřejnosti vědět o aktivitách zdejších organizací, a to zejména těch, které stávají převážně na dobrovolnictví. A vymysleli také formu: jednodenní „seznamovací“ akce.

Den na zkoušku

Věnovat jeden den nějaké neziskové organizaci či třeba domovu důchodců je výhodné pro obě strany. Dobrovolníci – a zejména ti, kteří o této formě pomoci teprve přemýšlejí a hledají, kde by začali – se mohou seznámit se zajímavými projekty, získat nové kontakty a zkusit na vlastní kůži, jaké to je pomáhat. Pro neziskové organizace znamená jednodenní akce nejen živý a bezprostřední způsob propagace jejich práce, ale také možnost, jak oslovit a zaujmout potenciální dobrovolníky.

Jeden z takových „zkoušebních“ dobrovolnických dnů se ko-

nal loni v Centru sociální a občanské péče v Praze 15. Dobrovolníci tam strávili se seniory odpoledne, povídali si a hráli společenské hry. Další akcí bylo vymalování prostor občanského sdružení In Justitia, které se zaměřuje na pomoc obětem násilí z nenávisť, například proti romské komunitě.

Pomůže mentor

Tým projektu se potkával v jednom z míst, která poskytuje Dobrovolnický klub DoK, součástí organizace INEX – Sdružení dobrovolních aktivit. Nejen že se tu mohli setkat, ale také si nechali poradit, co všechno je třeba udělat, aby se projekt úspěšně rozjel.

DoK je platforma, která dává dohromady lidi, kteří mají nějaký

nápad, a také pomáhá těm, kteří sice žádný nápad nemají, ale rádi by se do nějakého začínajícího dobrovolnického projektu zapojili a pomohli s jeho startem.

Na pomoc si tu lze vzít k ruce mentora, což je buď přímo zaměstnanec INEX, nebo zkušenější dobrovolník. Mentori dokážou poskytnout cenné rady těm, kteří chtějí rozjet vlastní iniciativu – dozvědí se od nich, jak u nového projektu postupovat, jak efektivně pracovat v týmu, jak sepsat tiskovou zprávu a vytvořit kampaň, kde sehnat peníze či jak pracovat s rozpočtem.

„Občas je potřeba dodat jen trochu sebedůvěry a ukázat, že to jde a že není až tak nepředstavitelné něco zorganizovat. Z praktických věcí, s nimiž pomáháme, to

jsou nejčastěji pomoc s vytvářením vhodných dotací nebo sepsání grantu a také předání zkušeností od lidí, kteří už podobnou aktivitu dělali v minulosti," popisuje Ondřej Bradáč, který DoK vede, nabídku organizace.

Občas se ovšem stává, že nadšené představy dobrovolníků překročí hranice reálných možností. I od toho je tu mentor, aby je pomohl vrátit zpátky na zem.

Jedinou podmínkou, kterou v DoK mají, je, aby byly projekty nějak společensky prospěšné. A pokud se nakonec nepodaří, nevadí, jde o cennou zkušenost. „Práce v DoK má být sice pravou prací s reálnými výsledky, ale pořád je to tak trochu hra, kde chyba znamená zkušenost a poučení a ne fatální následky, které by

měla třeba ve firmě nebo při soukromém podnikání," dodává Ondřej Bradáč.

Prospěšné spaléná energie

Pokud máte přebytek energie, nápady a chcete se zapojit do už běžného projektu, podívejte se na stránky Charity Workout. Projekt loni odstartovali dva kamarádi. Jeden pracuje v poradenství, druhý v IT, oba jsou sportovně založení a oba měli nutkání „ještě něco dělat“.

A tak je napadlo: lidé tráví spoustu času v posilovně, kde spálí hromadu energie, ovšem s malým, soukromým užitek. Mají sice lepší kondičku nebo větší bicepsy, ale to je vše. Takto vydaná energie by se přitom dala užítkovat i jinak, užitečněji. „Třeba tak,

že by člověk místo na běžecím pásu a sám běžel venku společně s handicapovaným sportovcem na vozíku," říká jeden ze zakladatelů projektu Tomáš Lev.

Společně s kamarády tak založili webové stránky Charity-workout.cz, začali pořádat různé akce a spolupracovat s nadací Paraple. Na svém webu vystavili měřák, který ukazuje, kolik energie už se „spálilo“ a při jakých aktivitách. Nejde ale výhradně o sport. „Energii spálíte i tak, že třeba pomůžete starému člověku nasekat dříví nebo že vymalujete dětský domov," dodává Tomáš Lev.

Charity workout má růst dle plánů zakladatelů organizací. Uvidí prý, o co bude zájem, jací dobrovolníci se jim ozvou, po jakých aktivitách bude poptávka. Uvažují, že by se postupně zapojili do různých sportovních veřejných akcí, a také jednají s firmami, jejichž zaměstnanci by trochu energie mohli vydat i mimo své kanceláře.

A na jejich webu narazíte ještě na jednu nabídku, a to „Vymysli akci“. Je to výzva pro ty, kteří mají nápad, kde a s kým by se dala spálit energie. Ti se mohou ozvat a společně s týmem Charity workout nápad probrat a posleze s jejich pomocí (či bez ní) se ho pokusit i uskutečnit.

Starajte se o dobrovolníky

Začínající (nebo už vzniklé) neziskovky se mohou pro rady i pro přímou pomoc obracet také na občanské sdružení Hestia. „Nabízíme komplexní pomoc neziskovkám, které nemají žádný dobrovolnický program. Pro ně tu jsou mimo jiné kurzy managementu dobrovolnictví," říká Barbora Novosadová ze sdružení Hestia.

Každá neziskovka, která chce spolupracovat s dobrovolníky, by si měla podle Novosadové hlavně vyčlenit někoho, kdo bude dobrovolníky shánět, vybírat a starat se o ně. Důležité také je, že s dobrovolníky průběžně baví o jejich práci a motivovat je k další. Jen tak lze docílit toho, že jim zůstane a nebo se budou vracet.



Při vymýšlení nových dobrovolnických projektů i při shánění partnerů pro ně pomůže Dobrovolnický klub DoK

FOTO ARCHIV

Dobrovolníci s kravatou: pomáhat mohou i firmy

V pražské přírodní rezervaci Prokopské údolí je stráž, na níž se daří náletovým dřevinám. Ty brání chráněným rostlinám v růstu. Na jiném místě v Česku stojí dětský domov s velkou zahradou, nikdo ale nemá čas se o zahradu pravidelně starat.

Zbavit stráž plevelu či se pustit do prací na zahradě by pár dobrovolníků zabralo několik týdnů. Pokud ale je jejich počet rozroste na několik desítek, pak může být vše hotové za pár hodin. Právě tady může pomoci firemní dobrovolnictví, někdy také označované jako CSR (z angl. Corporate Social Responsibility, Společenská odpovědnost firem).

Pomoc, která tmelí kolektiv

Dobrovolnictví se v tomto případě stává zaměstnancí firem, které se rozhodly být společensky odpovědné a uvolňovat určitý počet zaměstnanců v pracovní době pro potřeby někoho jiného, často v místech, kde sídlí nebo kam sahá zájem jejich byznysu.

„Je znát, že firmy mají o tento typ pomoci stále větší zájem," potvrzuje Barbora Novosadová ze sdružení Hestia, které se zabývá také CSR. Firmy mají podle Novosadové různé představy, jak pomáhat, a Hestia se jim snaží nastíhnout, jaké možnosti mají, a propojit je s někým, kdo pomoc potřebuje.

Působení v neziskovém sektoru má pro firmy kromě toho, že mohou mít dobrý pocit z vykonané práce, i řadu dalších výhod.

„Může to změnit prostředí ve firmě, zlepšit atmosféru, smutit kolektiv," vyjmenovává některé z předností firemního dobrovolnictví Novosadová. Je to vlastně jiná forma firemních akcí zaměřených na rozvoj týmové spolupráce, teambuildingu.

Nabízíme pomoc. Zn. Zadarmo

„Firmám doporučujeme, aby pomáhaly v lokalitě, kde působí. To má pro ně jasné výhody, spíše než když zaměstnanci z Ostravy jedou sázet stromy do Prahy," dodává Novosadová. Zatím prý u firem převládají aktivity manuální, Hestia by se ale ráda pustila i do takzvaného expertního dobrovolnictví, tedy aby zaměstnanci pomáhali neziskovkám s odbornými věcmi, po čemž je ze strany neziskovky velká poptávka.

Organizaci firemního dobrovolnictví se věnuje mnoho sdružení, například nadace VIA. Na internetu najdete například platformy www.zapojimse.cz, www.byznysprospolocnost.cz či nový projekt zaměřený na jihomoravské firmy a neziskovky nazvaný Spouštěme lavinu dobrovolnictví. Firmy, které mají zájem, najdou na jeho webu Bursu dobrovolníků, která je pomocí inzerátů propojí s poptávkou neziskovky.

Břemská Ratolest nabízí další formu pomoci: hledá a následně zašle firmě zaměstnance, což ulehčí neziskovkám práci. Firemní zaměstnanci pak nemusí tápat, co se od nich očekává, kam jejich pomoc směřuje a v čem je vlastně přínosná.

bar

S dobrou vůlí i do zahraničí

Kde za hranicemi hledat uplatnění

■ Pokud chcete využít nabídky **Evropské dobrovolnické služby**, je třeba najít si tzv. vysílající organizaci v Česku. Mimo jiné vám pomůže s nalezením projektu (respektive hostitelské organizace). Databázi všech projektů najdete na webu http://europa.eu/youth/evs_database.

■ Vyjet můžete také na **workcamp**, kde budete většinou krátkodobě

pracovat se skupinou dalších cizinců. V Česku workcampy zprostředkovává INEX – sdružení dobrovolných aktivit (www.inexsda.cz).

■ Další **webové stránky** organizací, které vám mohou pomoci: www.hestia.cz, <http://youthforeurope.eu>, <http://hoj.info/evs-vacancies>

zahraničí, jsou takzvané workcampy (v překladu *tábor, kde se pracuje* – pozn. red.).

Jak fungují? Přijedete do cizí země a pomáhat tam společně se skupinou dalších dobrovolníků. Skupina mívá okolo dvanácti členů a většinou jsou v ní pouze dva lidé ze stejného státu.

Workcampy se konají po celý rok a účastník se jich může zúčastnit v jakémkoli věku. Nejvíce vyjíždějí mladí lidé do třiceti.

„Přibližně 85 procent všech přijatých přihlášek je od studentů," potvrzuje Radka Zelená z INEX – sdružení dobrovolných aktivit, které zajišťuje jak výjezdy čes-

kých dobrovolníků do zahraničí, tak zahraničních dobrovolníků do Česka.

Loni bylo dobrovolníků, kteří přes INEX vyrazili na workcamp, okolo 660. Vyjet lze v podstatě kamkoliv, workcampy se pořádají po celém světě.

Nejčastěji míří Češi do Německa, Francie, Itálie a Španělska. Vyrazit lze ale i do některých z afrických zemí či třeba do Indie. S jazykem si starosti dělat nemusíte. Na workcampy se mluví anglicky a často se vám stane, že místní obyvatelé si s vámi angličtinu, pokud neovládáte jejich řeč, rádi procvičí.

Pro rodiny i seniory

Stejně jako je pestrý výběr destinace, je pestrá i náplň práce – můžete opravovat vrad, sázet stromy, pomáhat s organizací kulturního festivalu nebo se starat o handicapované děti.

Workcampy fungují většinou tak, že pracujete šest hodin denně. Ubytování a jídlo máte zdarma. Co si platíte, je cesta tam a zpět a účastnický poplatek ve výši od 2200 do 2500 korun. Stačí si vybrat, vyplnit přihlášku, někdy ještě napsat motivační dopis či před odjezdem absolvovat školení.

Krátkodobé workcampy trvají obvykle dva až tři týdny. V nabídce jsou ale i ty dlouhodobé. Pokud máte více času, můžete vyjet klidně na celý rok.

A INEX nabízí také rodinné workcampy, kam mohou jet rodiče či další příbuzní společně s dětmi, a také workcampy pro dobrovolníky seniory.



Dobrovolníci pomáhají můžete třeba i v Indii

FOTO PROFIMEDIA

bar